

List Brunona Schulza do Ostapa Ortwina z 20 maja 1921 roku

Warszawa, 20 maja 1921

Plac G¹

Wielce Szanowny Panie!

Od paru dni będąc w Warszawie, miałem dopiero wczoraj sposobność udać się do pana Horzycy², do którego W. Szanowny Pan polecił mi zwrócić się po radę i poparcie w moich aspiracjach³.

Doznałem miłej niespodzianki, gdy okazało się, że nie jestem panu Horzycy nieznany, że był o moim przyjeździe uprzedzony i przyjął mnie z tak serdeczną życzliwością, że prawdziwie cieszę się z poznania tak zacnego i życzliwego mi człowieka.

Nietrudno mi było odgadnąć, komu zawdzięczam tak przychylne usposobienie pana Horzycy dla mnie, który mi też w końcu wyjawiał, że W. Szanowny Pan, mimo iż wówczas nie było mowy o listownej rekomendacji, z własnej inicjatywy polecił mnie gorąco i prosił o zaopiekowanie się mną.

Jestem WSzanownemu Panu prawdziwie wdzięczny za powziętą dla mnie życzliwość i zainteresowanie dla moich artystycznych aspiracji, jakkolwiek nie wiem, czym na to zasłużyłem i pragnąłbym, by przynajmniej moja przyszłość to usprawiedliwić mogła.

Z powodu wielu nowych rzeczy, które widziałem jestem pod przygnębiającym wrażeniem własnych braków i zacofania.

Pan Horzyca polecił mnie Skoczylasowi⁴, do którego jutro się udam i w którego szkole może pracować będę. Pan Horzyca zapozna mnie także z Kramsztykiem⁵.

Pozwoliłem sobie dołączyć do listu 1 szkic ołówkowy oraz parę moich grafik⁶ (już zaraz po powrocie ze Lwowa walczyłem z tą chęcią) w nadziei, że WSzanowny Pan nie odmówi mi przyjemności, jaką mi w wysokim stopniu przez przyjęcie tej drobnostki sprawi.

Jeszcze raz z całego serca dziękuję i pozostaję z wyrazami głębokiego szacunku szczerze oddany

Bruno Schulz

1 W rękopisie znajduje się tylko pierwsza litera nazwy placu: G. Przypuszczalnie – plac Grzybowski;

numeru brak.

- 2 Wilam Horzyca (1889–1959) – krytyk, reżyser, tłumacz, poeta, dramaturg.
- 3 *aspiracje* (z fr.) – tu: pragnienie realizacji ambitnych zamierzeń, osiągnięcia wybitnej pozycji społecznej lub zawodowej (przypis J.J.).
- 4 Władysław Skoczylas (1883–1934) – grafik, malarz i rzeźbiarz, współtwórca współczesnej polskiej sztuki drzeworytniczej.
- 5 Roman Kramsztyk (1885–1942) – malarz i grafik, współzałożyciel grupy artystów Rytm, twórca pejzaży, aktów, portretów, martwych natur. Jego ostatnim, częściowo zachowanym dziełem jest cykl rysunków z getta warszawskiego, gdzie sam zginął 6 sierpnia 1942 roku, w okresie masowych „akcji likwidacyjnych”, przeprowadzanych przez hitlerowców.
- 6 Grafiki (*clichés-verres*) Schulza z cyklu *Xięga bałwochwalcza*. Technikę tę uprawiał Schulz w latach dwudziestych.

Tekst listu oraz przypisy według wydania Bruno Schulz, *Dzieła zebrane*, tom 5: *Księga listów*, zebrał i przygotował do druku Jerzy Ficowski, uzupełnił Stanisław Danecki, Gdańsk 2016. (Przypisy oznaczone inicjałami (S.D. – Stanisław Danecki i J.J. – Jerzy Jarzębski).